

fundet ud af, at den pågældende minister, hr. Svend Auken, blev minister den 27. september 1994.

Der er kun én minister, der er gået ind og har givet penge til barmarksværkerne, nemlig 350 mio. kr. fra staten plus 60 mio. kr. fra gasselskaberne, men hr. Svend Auken har aldrig ønsket at tage æren af det. Han har delt æren med forligspartierne. Derfor er det ikke rimeligt, at fru Aase D. Madsen fra talerstolen hænger én bestemt minister ud. Det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når man nu i forslaget til vedtagelse peger på én bestemt minister – og fru Aase D. Madsen taler jo som ordfører også på vegne af regeringspartierne i den her sag – hvorfor har man så ikke i vedtagelsen opregnet alle dem, som havde et medansvar undervejs i den her sag? Hvorfor har man ikke nævnt dem, som bærer det egentlige, grundlæggende ansvar, nemlig Venstre og De Konservative, som i sin tid iværksatte alt dette her?

Det synes jeg altså er uklædeligt, og jeg synes, at hvis Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative ønsker at bruge den her sag som instrument til en almindelig partitaktisk mudderkastning med Socialdemokratiet, så kan man selvfølgelig vælge at gøre det, men så skal man bare ikke komme og påstå, at det er, fordi man vil løse barmarksværkernes problemer, for så er det i virkeligheden ikke det, det handler om.

Så handler det om, at man gerne vil skade Socialdemokratiet, og det har man selvfølgelig ret til. Jeg siger bare, at det vil Enhedslisten ikke blandes ind i, og vi vil godt opfordre til, at debatten kommer tilbage til at handle om det, den burde handle om, nemlig at løse de konkrete problemer, som nogle mennesker står med.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil bare ganske kort svare dels hr. Albrechtsen og dels hr. Toft med, at jeg ikke fornemmer, at man har læst Rigsrevisionens rapport. Man har i hvert fald ikke nærlæst den. For deraf fremgår det jo faktisk klart og tydeligt, hvad det er for en periode der tales om, hvor der er sket de her forskellige misinformationer osv., og hvad det er for en minister, der har ansvaret i den periode. Andet er der ikke at sige til den sag.

Tilbageskuende vil jeg gerne have lov til at nævne noget fra Energistyrelsens håndbog, som man udgav i 1990'erne til dem, der påtænkte at lave barmarksværker. Der står der klart og tydeligt: De selskabsøkonomiske energipriser regnes konstant over hele perioden, idet eventuelle prisstigninger er forudsat at resultere i afgiftslettelser. De konstaterede priser fra 1990 inklusive energiafgift og eksklusive moms er anvendt.

Det vil sige, at man forudsatte, at det aldrig ville blive dyrere at tilmelde sig barmarksværkerne end at have et individuelt oliiefyr, fordi det forudsattes, at der blev givet afgiftsnedsættelser. Hvis ikke folk rundtomkring, der ikke er kyndige i alt det tekniske, skal tro på det, der står her; hvis ikke de skal tro på, at det løfte står til troende, når man sender projekterne ind til Energistyrelsen og faktisk får dem blåstemplet, så er der altså i mine øjne noget, der er ravruskende galt, nemlig hvis man totalt frikender det system, der har lavet det her.

Det er det, som Dansk Folkeparti vil forsøge at få placeret et ansvar for. Så er det for så vidt Dansk Folkeparti underordnet, hvem der har været minister på daværende tidspunkt.

Kl. 10.45

Formanden:

Så er det fru Helga Moos som ordfører.

Helga Moos (V):

Jeg vil sige, at det ikke er helt urimeligt, at der kommer en forespørgsel om det her, for det er noget, som har trukket i langdrag. Forespørgslen indeholder to elementer: en uvildig undersøgelse af det juridiske og politiske ansvar for opførelse af barmarksværkerne og så at sikre, at alle nødlidende barmarksværker fremover modtager støttemidler, der bringer varmeregningen ned på niveau med individuel oliiefyring.

Lad os se på det sidste først. Med de sidste 85 mio. kr. kan vi beregne, at økonomien nu er på plads. Hvis vi går ind og ser på den langsigtede varmeregning, så er vi nu under de der 16.600 kr. eller på niveau med det for alle værkerne.

Så skal vi jo også lægge mærke til, at der er nogle, som er helt nede på 10.500 kr. Det er de færreste, der er så langt nede. Hovedparten ligger mellem 15.000 kr. og 16.600 kr., men der er altså nogle, som har virkelig lave varmepriser.

Så er der de sidste 10 værker, hvor den beregnede langsigtede varmepris er på oliereferencen, men hvor den reelle varmepris er højere. Vi skal da ikke udelukke, at vi skal ind og undersøge